TAK VREDE GENT

SHANTI

BELGIE (NL)-BELGIQUE
Erkenningsnummer P 908078
Kantoor afgifte:
9030 Gent-Mariakerke

Maandelijkse nieuwsbrief voor levensvernieuwing en algemene broederschap
door vergelijkende studie van wijsbegeerte, godsdiensten, wetenschap en esoterie

JAAR 2022 - NUMMER 4 – APRIL 2022

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Hoofdzetel: Geuzenplein 8 te 1000 BRUSSEL

Doelstellingen van de Theosofische Vereniging:

1. **Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur**
2. **Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdiensten, wijsbegeerten en wetenschappen**
3. **Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren**

De vereniging is niet-sektarisch en bestaat uit zoekers naar inzicht. Haar eenheid berust niet op een gezamenlijk beleden geloof of wereldbeschouwing maar op een gezamenlijk streven naar waarheid.

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelfrealisatie en de eenheid van alle leven.

Activiteiten Tak Vrede: iedere maandag van de maand (behalve de 5de)
van 19.30u tot 21.30u.
Deelname is gratis en volledig vrijblijvend.
Locatie: ***Kollekasteel, Groenestaakstraat 66-68 te 9030 Mariakerke***
Meer informatie: **https://ts-belgium.be** -- **www.theosofiegent.be**

04/04: Inleiding Theosofie: De derde en vierde Inwijding
Zoom link: **https://us02web.zoom.us/j/83580199818**
11/04: Rondetafelgesprek - thema: De zeven Juwelen van Wijsheid in de wereldreligies
18/04: geen bijeenkomst - Paasmaandag
25/04:* Boek: *Het Goddelijk Plan - Deel 1 - G. Barborka

V.U. : Marcel Eeckman, p/a Geuzenplein 8, 1000 Brussel - Email: **tak.vrede@ts-belgium.be**

Bescherming persoonsgegevens: *Alle informatie over de Belgische wet bescherming van de persoonlijke levenssfeer van 8 december 1992 en de* AVG EU, te bekomen via email: info@ts-belgium.be

Vrede en rust vinden

Daar waar de geest tot rust komt,
gekalmeerd door de aanraking van de natuur,
ver weg van het menselijk leven,
hoe belangrijk zijn daar nog de dwaasheden,
de ergernissen van de sociale maalstroom van werk en spel?
Wat doet het er daar nog toe
of we in een of andere onbeduidende strijd faalden
of succes hadden,
wanneer we het door die
van vrede oververzadigde atmosfeer bezien?

Wat maakt het uit dat we kleinerend behandeld werden
door de een of geprezen door de ander?
Door afstand te nemen van die maalstroom,
door onszelf los te maken van die woelige wateren,
krijgen we er opnieuw zicht op
en we zien wat een kleine rol
deze uiterlijke dingen
in ons ware leven zouden moeten spelen.

Annie Besant

Shanti april 2022:	**Pagina**
De Wetenschap van Spiritualiteit - Ianthe Hoskins	***3***
Spiritualiteit: een levenswijze - A. Jayaprakash	***7***
EXTRA: Theosofische Orde van Dienst	***10***

De wetenschap van spiritualiteit

Ianthe Hoskins

'...Aarde en maan en zon
Al wat is, geweest is of wat de tijd ooit zal oogsten
Beweegt zich slechts weer naar huis,
nadat het machtige werk gedaan is,
Het vele naar het eeuwig Ene.'

(Clifford Bax, The Meaning of Man)

Zonder in historische details te treden die ruimschoots elders vastgelegd zijn, kan men stellen dat bepaalde gedachtenstromen, merkbaar in de huidige wereld, in hun oorsprong of hun brede ontwikkeling zijn te herleiden als afkomstig uit de theosofische beweging.

Dit artikel is gebaseerd op de Blavatsky-lezing, gehouden tijdens de jaarlijkse conventie van de Theosophical Society in Engeland op 28 mei 1950, in de Besant Hall, Gloucester Place 50 te Londen.

De overeenkomsten tussen de grote wereldreligies zijn onder ontwikkelde mensen algemeen bekend geworden; de leer van reïncarnatie is een geaccepteerd thema in de westerse literatuur; het probleem van overleven is overgegaan van het gebied van populair bijgeloof naar dat van academisch onderzoek; symboliek, astrologie, telepathie en spirituele genezing worden allemaal serieus bestudeerd en er bestaat daar inmiddels een significante hoeveelheid literatuur over; de westerse lezer kan nu direct toegang krijgen tot het oosterse gedachtengoed door de vertalingen van vele heilige en filosofische teksten en de commentaren erop.

Bovendien hebben individuele theosofen belangrijke bijdragen geleverd aan de vooruitgang op allerlei gebieden zoals religie, wetenschap, kunst, literatuur, onderwijs, politiek en menselijk welzijn. Het theosofisch gedachtengoed heeft tot zulke diverse uitdrukkingsvormen geleid, dat we gemakkelijk de beginselen uit het oog kunnen verliezen waaraan zij trachten uitdrukking te geven. Hoewel wij kunnen profiteren van en inspiratie opdoen uit het terugkijken op het verleden, is het van het grootste belang dat wij voortdurend verder kijken dan het oppervlakkige en voorbijgaande naar de essentiële elementen van het theosofisch systeem.

In dit fascinerende labyrint, waarin ieder van de vele paden belooft ons te leiden naar het hart van het levensmysterie, hoeven wij ons niet te verbazen als verbijstering de boventoon voert en de clou verloren gaat. Toch is er, van de vele leringen die door de theosofische beweging opnieuw geformuleerd zijn, één die, wanneer de verdraaiende fascinatie van andere waarheden doorzien is, prominent tevoorschijn komt als de ene essentiële waarheid van de theosofie. Zij is tegelijkertijd de basis van elke leerstelling, de sleutel tot elk probleem, de rechtvaardiging voor en het doel van elke zoektocht naar Waarheid. Zonder haar worden alle andere leringen alleen maar speeltjes van het denkvermogen, betekenisloze en onsamenhangende fragmenten van een patroon dat zijn terugkerend thema kwijt is. Door haar wordt ieder feit belicht en betekenisvol, en wordt de chaos van geïsoleerde beetjes kennis tot een patroon van geordende schoonheid. *Het is de leer van de Eenheid van alle Leven.* Waarheen de leerling zich ook wendt op zoek naar een aanwijzing met betrekking tot de betekenis van het bestaan, altijd komt het principe van eenheid tevoorschijn met een indringendheid die voldoende aangeeft hoe wezenlijk het is. Het doordringt de geschriften van de grote religies; het is het centrale thema van de mystiek, zijn aanwezigheid wordt steeds meer geopenbaard in de ontdekkingen van de wetenschap. Eenheid, zo wordt

verklaard, bestaat er in het begin, want het is een axiomatisch kenmerk van het Absolute, 'het Ene Leven, zonder een tweede'.

Eenheid wordt gezien als de verbindende kracht tussen de eindeloze veelheid van vormen die gemanifesteerd zijn. Eenheid wordt gezien als het doel waarin alle diversiteit zal oplossen.

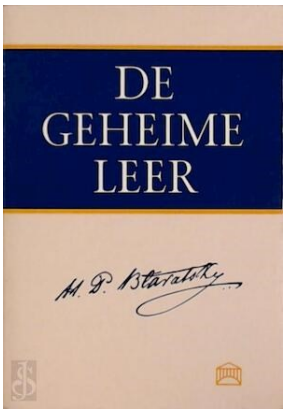

Als de uiteenzetting van de theosofie een getrouwe weergave vormt van de aloude traditie, móet zij wel de eenheid van leven uitdragen als haar centrale en blijvende boodschap. Dus treffen we die lering aan in *De Geheime Leer*, samengevat in de volgende bewoordingen: '*De esoterische filosofie leert dat alles leeft en bewust is, maar niet dat al het leven en bewustzijn lijkt op dat van menselijke of zelfs dierlijke wezens. Wij beschouwen het leven als 'de ene bestaansvorm', die zich manifesteert in wat stof wordt genoemd of, zoals bij de mens, in wat wij geest, ziel en stof noemen, die wij ten onrechte scheiden. De stof is op dit bestaansgebied het voertuig voor de manifestatie van de ziel, en de ziel is op een hoger gebied het voertuig voor de manifestatie van de geest; deze drie vormen een drie-eenheid die wordt samengevat in het leven, dat ze alle doordringt.*' (I, p.79)

Wanneer de theosofische leerling zo dwingend geconfronteerd wordt met de eenheid van het Zelf, voelt hij zich misschien ongemerkt genoopt lippendienst te bewijzen aan de lering van Eenheid, waarbij hij de verklaring van de Aloude Wijsheid laat weerklinken in de zin: *Het Zelf is Een: ik ben DAT.* Voor hoeveel mensen is dit instemmen met het credo van het Ene echter meer dan een mechanisch instemmen, uit respect voor de superieure wijsheid van een aanvaarde autoriteit? Is het voor velen van ons zelfs wel een reëlere bewuste ervaring dan het feit dat de aarde om de zon draait of het feit dat concrete voorwerpen, zoals wetenschappers ons verzekerd hebben, niets anders zijn dan onsubstantiële straling?

Wij herhalen met onze lippen de beweringen die door wetenschappers gedaan zijn, maar van binnen blijven wij er van overtuigd dat onze stoelen solide en plaatsgebonden zijn, niet zoals Galileo, die naar buiten toe zijn geloof in de beweging van de aarde herriep, terwijl hij tegen zichzelf zei: 'en toch beweegt zij.' Als leken accepteren wij de feiten van de wetenschap zonder kennis ervan of ervaring ermee, op gezag van deskundigen. Als gevolg daarvan is ons geloof erin grotendeels steriel en mist zij overtuigingskracht. Op soortgelijke wijze moeten we toe geven dat de meerderheid van de mensheid zich normaliter helemaal niet bewust is van het feit van eenheid. Terwijl wij misschien met onze lippen herhalen dat het Zelf Eén is, bevestigt een mentale gereserveerdheid het feit van anderszijn en afgescheidenheid.

De ervaring van afgescheidenheid is een essentiële voorbereiding voor het besef van eenheid. Waar absolute eenheid heerst, is er geen gevoel van 'ander' en dus geen gevoel van 'ik'; dientengevolge kan er geen bewustzijn van eenheid zijn. De vonk van zelfbewustzijn kan alleen geslagen worden tussen het staal van het Zelf en de vuursteen van het niet Zelf, vandaar de noodzaak tot dualiteit, de oppositie van twee polen, als voorbereiding op het ontwaken van zelfbewustzijn.

Zoals het individu *zich pas bewust wordt van zichzelf in de maatschappij en door het kennen van anderen zoals hijzelf',*[1] zo krijgt het bewustzijn pas betekenis naarmate het afgescheiden is van zijn invloedssfeer. Maar de toestand van afgescheidenheid is niet meer dan een middel tot een doel. Als dat doel eenmaal bereikt is, moet het middel weggedaan worden, anders wordt het een last en een belemmering op weg naar verdere ontwikkeling.

Krishnamurti zei:

> *Het doel van het leven is het afgescheiden zelf, dat begon als een individuele vonk, kwijt te raken, en wanneer u dat heeft gedaan, dan heeft zich de Waarheid binnenin u gevestigd en wordt u deel van de Waarheid, en bent uzelf de Waarheid*[2].

De hele mensheid is in meerdere of mindere mate betrokken bij het probleem van afgescheidenheid en aangezien afgescheidenheid en lijden onvermijdelijk samengaan, is de mens wanhopig op zoek naar een oplossing voor dat probleem. Nu richt de theosofie, de Wijsheid van het Ene, zijn aandacht onder de oppervlakte van exoterische wetten en leringen op die waarheid

die wel het 'geheim van de eeuwen' genoemd is, namelijk de waarheid dat het Leven Een is: 'U bent DAT'. Het biedt zijn zoekende geest het verenigde beeld van een Plan, dat tegelijkertijd de oorzaak, het doel en de methode van de reis van de mensheid aangeeft.

Theosofie is al vele malen gedefinieerd, maar aangezien geen enkele definitie uitputtend is, mogen wij er vrijelijk nog één aan toevoegen en spreken over de 'wetenschap van spiritualiteit'. Ten eerste moet theosofie, om haar claim te rechtvaardigen als een wetenschap te worden beschouwd, zich laten zien als een systeem van kennis met bepaalde erkende karakteristieken, namelijk een werkgebied, een hoeveelheid gegevens en een methode. Als een systeem van kennis, is theosofie de bewaarplaats van die drie grote waarheden *die absoluut zijn en niet verloren kunnen gaan, maar die toch onuitgesproken kunnen blijven omdat er geen woorden voor zijn*[3], namelijk het feit van het bestaan van Eén Goddelijk Principe dat aan alle dingen ten grondslag ligt. Dit is het feit van de goddelijkheid en de daaruit voortvloeiende onsterfelijkheid van de menselijke geest en het feit van de alomtegenwoordigheid van wetten en rechtvaardigheid. Het werkgebied van theosofie is zo groot als het leven; het omvat alle vormen, alle tijden, alle processen, en de geest die erbij betrokken is. De hoeveelheid gegevens ervan bestaat niet alleen uit die traditionele leringen over de mens en het universum die behouden zijn gebleven uit aloude tijden, maar uit alle opeenvolgende ontdekkingen van waarheid, in elke afdeling van menselijke activiteit. Hiermee wordt het oorspronkelijke kader voortdurend verder ontwikkeld en uitgebreid.

De methode van theosofie is de nauwkeurigste en meest veeleisende van alle wetenschappelijke technieken, want het is niets anders dan de ontwikkeling binnen de mens zelf van de vermogens van rechtstreekse waarneming op ieder zijnsniveau. Nu is spiritualiteit, strikt genomen, hetgene dat betrekking heeft op de geest. Maar geest is leven en leven is één. Daarom wordt ware spiritualiteit gezien als 'het zelfbewuste van het Zelf, de realisatie van het Ene in het vele, van het Leven in de vormen'. Als mystiek correct gedefinieerd is als de kunst van de eenwording met de werkelijkheid, kan theosofie er aanspraak op maken de wetenschap te zijn van eenheid met de realiteit, hetgeen de wetenschap van spiritualiteit is.

Men kan echter staande houden dat ware wetenschap de kennis is die uitnodigt om toegepast te worden. Als dat zo is, dan is de aanspraak die theosofie maakt op de titel wetenschap ruimschoots gerechtvaardigd, want door de mens het idee voor te leggen van een Plan achter het universum, biedt het alle mensen de middelen om deel te hebben aan het Plan en om kennis in handelen om te zetten. Want kennis van het Plan is wetskennis en wetskennis geeft de macht die ook te gebruiken. Wanneer nu de mens bewust deelneemt aan dit proces, zet hij de polsslag van de evolutie als het ware om van een rekenkundige naar een meetkundige rij. Zijn kennis van het Plan stelt hem in staat om een stuk af te snijden van de weg naar de oplossing van het probleem van afgescheidenheid, en om de inspannende weg van vallen en opstaan met de bijkomende pijn te omzeilen.

Er is wel gesuggereerd dat het doel van een carrièretraining is 'het verkleinen van de onhandigheidscoëfficiënt'. Hetzelfde doel wordt bereikt door de studie van het Plan van evolutie en de wetten waarmee dit werkt. Want door het verhelderen van de aard van de illusie die de menselijke waarneming beperkt, geeft theosofie onmiddellijk het vermogen om te overwinnen. Door de aard van het werk vast te stellen dat gedaan moet worden door het leven op de reis door veelheid, bespoedigt dit de voltooiing ervan.

De illusie is afgescheidenheid. Het werk is de vernietiging van die illusie. Aangezien de kern van het probleem in de mens ligt, in de identificatie van zijn bewustzijn met de persoonlijkheid (het instrument waardoor zelfbewustzijn bereikt wordt) is zijn essentiële taak niets minder dan de vernietiging van de persoonlijkheid. Totdat hij weet dat het leven in hem, dat het Zelf is, onafhankelijk is van welke van zijn tijdelijke associaties maar ook, heeft hij de illusie van afgescheidenheid niet overwonnen. De persoonlijkheid is de belichaming, de apotheose, van de grote ketterij. De bestudeerder van spiritualiteit wordt dus in diverse termen, maar met een eenduidige boodschap, her-

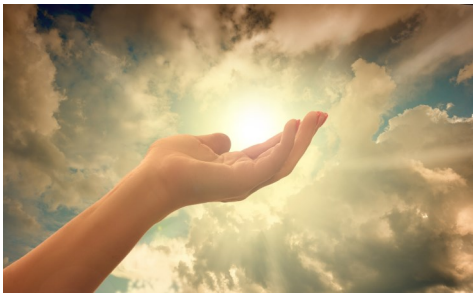

haaldelijk gewaarschuwd over de noodzaak om het persoonlijk leven volledig los te laten, als voorwaarde tot het realiseren van het leven van de geest.

Zolang de mens zich vastklampt aan zijn persoonlijk leven en zijn eigen belangen stelt boven die van anderen, ontkent hij de eenheid van leven. Waar het Zelf erkend wordt als het Ene, zijn iemands belangen namelijk in gelijke mate de belangen van ieder ander. Daarom is het liefhebben van onze naaste als onszelf de enige manier van leven die consistent is met het erkennen van eenheid. Daarom is liefde, het gevoel van volmaakte identificatie met een ander, het vervullen van de wet. Het leven van spiritualiteit is het leven dat geleefd wordt alsof eenheid een feit is.

Is het mogelijk om in een paar woorden uit te leggen wat de praktische uitkomst is van een studie in de wetenschap van spiritualiteit? In alles wat het persoonlijk leven betreft is er niet meer nodig dan de aanwijzing te volgen die gegeven wordt in *Aan de voeten van de Meester*: precies te doen wat er gezegd wordt, te leven alsof eenheid een feit is en onze broeder lief te hebben als onszelf.

H.P. Blavatsky schrijft in *De Sleutel tot de Theosofie*: *Als u mij vraagt hoe wij theosofische plicht praktisch verstaan en met het oog op karma, kan ik u antwoorden dat het onze plicht is om zonder morren tot de laatste druppel op te drinken wat de levensbeker voor ons inhoudt, om de rozen van het leven alleen te plukken voor de geur die zij aan anderen kunnen afgeven, en zelf slechts tevreden te zijn met de doornen, als van die geur niet kan worden genoten zonder iemand anders ervan te beroven*[4].

De wetenschap van de spiritualiteit maakt zowel de problemen van het menselijk leven begrijpelijk, alsook de pogingen van individuen en groepen om een bevredigende oplossing ervoor te vinden. De aloude wijsheid stelt dat het Leven Eén is, maar de mens, in de vallei van de schaduw, ziet alleen veelheid en gaat van dood naar dood. In afgescheidenheid en pijn raapt hij de vrucht van de individualiteit; alleen door verzaking en liefde zal hij de Wijsheid van het Zelf kunnen verzamelen.

Noten:
1. Sean Aqui, *The Evolution of Religion*, Vol I, p.231
2. Mark P. Shea, *By What Authority*?
3. C.W. Leadbeater, *An Outline of Theosophy*, p. 15
4. H.P. Blavatsky, *De Sleutel tot de Theosofie*, p. 213.

Uit: Insight, januari/februari 2002
Vertaling: A.M.I.—Theosofia zomer 2010

Besteed ernstig aandacht aan al het leven dat u omringt.
Leer met verstand in de harten van de mensen te zien.
Schenk vooral aandacht aan uw eigen hart.
Want door uw eigen hart komt het ene licht
dat het leven kan verlichten
en het voor uw ogen helder kan maken.
Onderzoek de harten van de mensen,
opdat u weet wat die wereld is
waarin u leeft
en waarvan u deel wenst uit te maken.

Mabel Collins

Spiritualiteit: een levenswijze

A. Jayaprakash

Spiritualiteit is een term die zo vaak gebruikt wordt, dat de betekenis ervan vaak verkeerd begrepen wordt. Het wordt vaak verward met religie en met alles wat valt onder het begrip religie. Net als een munt die veel gebruikt en afgesleten is verliest spiritualiteit zijn waarde. Ook religie is een verkeerd begrepen term. Zij wordt verbonden met ritualen, conventies, vergaderingen of plaatsen van verering. 'Religie' betekent 'reünie'. Het is de reünie van de ziel met het ultieme, waar geen dualiteit bestaat: er is geen dit en dat, hier en daar, gisteren en morgen.

Woorden in elke taal ondergaan verandering tot ze uiteindelijk precies het tegenovergestelde betekenen van wat zij vroeger vertegenwoordigden. Zo denken wij tegenwoordig bij het woord 'religie' niet aan reünie of eenheid, maar aan met elkaar wedijverende partijen die niet weten tegen wie of wat zij vechten.

Spiritualiteit in haar eenvoudigste vorm is de constante zoektocht naar god. Het is een levenswijze. Het is geen kledingstuk dat men bij gelegenheid aan- en uittrekt. Jammer genoeg is spiritualiteit geslonken tot sporadische devotie aan god; of liever, de mensen nemen wat zijzelf hebben teruggebracht tot hun definitie van spiritualiteit, bijvoorbeeld een gelofte doen voor veertig dagen en tijdelijk afzien van het eten van vlees, seks en het drinken van wijn, met de bedoeling een afgelegen tempel te bezoeken, om vervolgens weer terug te gaan naar af. Na de voorgeschreven dagen is er op sommige plaatsen zelfs een ritueel van het 'verbreken van de gelofte' en het met hernieuwde energie hervatten van de opgegeven pleziertjes! Het oude spreekwoord 'geloftes zijn er om gebroken te worden' wordt dan een feit. De goddelijke pauze is maar een sporadische episode in het algemene drama des levens. De mens stelt zich echter tevreden door zich te verbeelden dat god tevreden over hem is vanwege zijn boetedoening van veertig dagen. Boete gedaan te hebben met het prettige vooruitzicht dit te kunnen beëindigen is één ding, maar het is een gotspe[1] te veronderstellen dat god daar tevreden over is. Zou het bestaan van god op het spel staan zonder de gebeden, het eerbetoon en de boetedoening van de mens? God snakt er niet naar verafgood of geprezen te worden. Hijzelf heeft de antropomorfische god niet geschapen, maar wij. God is noch een concreet wezen, noch bevindt hij zich op een vaste plaats. In de Gita zegt de heer Krshna: *'O Arjuna, God zetelt in de harten van alle wezens.'* Wij zijn dus dwazen om hem buiten (onszelf) te zoeken. Wij volgen zinloze praktijken, niet zozeer omdat wij daarin enige inherente waarheid herkennen, maar omdat zij generaties lang overgeleverd zijn.

Jammer genoeg kunnen wij ons god niet eenvoudigweg voorstellen, omdat ons denkvermogen zo geraffineerd is! Wij verwachten dat hij rechtstreeks uit de hemel voor ons landt met al zijn attributen om ons te komen redden. Er bestaat een verhaal om dit te illustreren: er was eens een man door plotselinge overstromingen ingesloten op een eiland. Hij bad tot god om redding. Er kwam een boot langs varen en hem werd gevraagd aan boord te komen. Hij verwierp het aanbod en zei dat hij volkomen vertrouwde op god. De vloed kwam op en de voeten van de man raakten onder water terwijl hij doorging met bidden. Toen kwam er een schip langs het eiland en de kapitein vroeg de geïsoleerde man om aan boord te komen. De man weigerde weer en zei dat de genadige god hem op één of andere manier wel zou redden. Het water steeg verder en nu stond de man tot zijn nek in het water. Toen vloog er een helikopter over die de schade opnam die veroorzaakt was door de overstroming. De piloot liet een touw zakken zodat de man het kon pakken en naar boven klimmen. De man weigerde en herhaalde zijn geloof in gods macht om hem te redden. Al gauw verdronk de man. Toen hij in de andere wereld kwam, vroeg hij god waarom hij zijn gebeden niet verhoord had. God antwoordde: *'Ik kwam bij u met een boot, een schip en*

zelfs met een helikopter. Ik heb mijn best gedaan om u te redden. Het was dwaas van u om uzelf te verdrinken.'

Wat wij aan het doen zijn is niet zoveel anders: wij wachten op een heilige of een avatar om ons te redden en wij citeren heilige teksten om ons geloof of ongeloof te illustreren. Wij zeggen dat geschreven staat in de Gita dat *'wanneer deugd afneemt en ondeugd en ongerechtigheid de wereld regeren, dan incarneer ik* (Krishna) *om de slechten te vernietigen en opnieuw rechtvaardigheid in te stellen'*. Maar voor het gemak vergeten we dat er in diezelfde Gita staat geschreven dat men zijn eigen ziel geestelijk moet verheffen (uddharet atmanam atmana). Ons wordt aangeraden het zelf te verheffen door het Zelf, en als wij onverschillig blijven, lopen wij misschien het risico geteld te worden onder de slechten en zullen we vernietigd worden wanneer Hij komt. Dus laten wij niet wachten tot het te laat is.

Men zegt wel dat wanneer twee mensen elkaar tegenkomen, er in feite zes personen aanwezig zijn: de twee die zij zelf denken dat zij zijn; de twee die zij denken dat de ander is; en de twee zoals zij werkelijk zijn. Spiritualiteit is een bewustzijn dat de notie van twee verschillende personen opheft en het besef dat zij één en dezelfde zijn. En als dat zo is, dan is er geen vraag van 'ieder die de ander ontmoet'. Als allen beseffen dat zij één zijn, borrelen liefde en hulpvaardigheid even natuurlijk omhoog als de boom blaadjes doet uitbotten. Dan kan men elkaar niet haten aangezien men, door dat te doen, zichzelf haat.

Spiritualiteit is de natuurlijke stand van zaken en men moet binnenin zich kijken, niet buiten zichzelf, om dit te bereiken. De simpele natuurlijke staat kan slechts gekend worden op een simpele natuurlijke manier. Ritualen zijn niet verkeerd of nutteloos, maar zij zijn slechts een stap op weg naar spiritualiteit. Gehecht blijven aan zulke dingen is als het bouwen van een huis op een brug. De brug is bedoeld om de rivier over te steken, niet om erop te wonen. Als men gaat picknicken, kan men van het landschap genieten, maar men gaat zich daar niet vestigen. Spiri- tualiteit is geen stagnatie, maar constante evolutie.

Wanneer wij iets lezen, vinden wij de letters, woorden en interpunctie niet irreëel, maar accepteren wij alleen het idee dat overgebracht wordt als reëel, want het eerstgenoemde leidt ons tot het laatstgenoemde. Op dezelfde manier kunnen het mysterie van de wereld en van ons eigen zelf niet weggewuifd worden als illusoire verschijnselen. Wij moeten de wereld liefhebben, hem omhelzen, want bevrijding komt daardoor, niet daarbuiten. Zoals Confucius het formuleerde: *'Velen zoeken het geluk hoger dan de mens; anderen lager. Maar geluk staat op dezelfde hoogte als de mens.'* De meest simpele vragen zijn vaak de diepste: Wie bent u? Waar komt u vandaan? Waar gaat u heen? Een Chinese filosoof van de T'ang dynastie droomde dat hij een vlinder was en daarna was hij er nooit meer zeker van dat hij geen vlinder was die ervan droomde een Chinese filosoof te zijn! Kunnen wij er zeker van zijn wie we eigenlijk zijn?

Spiritualiteit is een evolutie van de wereld binnenin ons, zodat hij de hele buitenwereld omvat. Dan raken we niet verstrikt in de uiterlijke wereld. Onze waarnemingen van de uiterlijke wereld laten indrukken achter op het denkvermogen die verdere waarnemingen beïnvloeden. Als we iemand zien, stoppen we hem of haar in een bepaalde categorie en aanvaarden we niet de mogelijkheid dat hij tot een andere categorie kan gaan behoren. Een goede of slechte relatie is het gevolg. Aldus geeft onze opinie of iemand goed of slecht is geen aanwijzing over het karakter van die persoon, maar alleen over onze waarneming van die persoon. Als de wereld dus niet verandert, is dat niet omdat hij niet in staat is te veranderen, maar omdat wij niet toestaan dat hij verandert.

Spiritualiteit vraagt om 'de-familiarisatie' (familiarize = vertrouwd, bekend maken) waardoor het denkvermogen gereinigd wordt en wij zien wat de wereld werkelijk is. Wij nemen hem opnieuw waar, wij zien alles met de verwondering en het ontzag van het eerste gezicht. Dan kunnen wij niet verveeld raken met iets of iemand, noch vrezen wij de dood.

Spiritualiteit verwerven betekent niet het elimineren van de ellende en het verdriet van het tij-

delijk bestaan, maar het wegnemen van de oorzaken van dit verdriet die alleen maar het gevolg zijn van voorbije indrukken.

Het is een misvatting dat spiritualiteit tegengesteld is aan het materiële leven; in feite gaat zij samen met het materiële leven, maar er moet evenwicht bestaan tussen deze twee. Zij zijn als de twee vleugels van een vogel, die alleen kan vliegen met twee vleugels. Zo moeten ook, in onze voortgang naar verwerkelijking, de wereld binnenin ons en die buiten ons niet langer met elkaar in tegenspraak zijn. Ze zijn allebei een verenigde manier om tot goddelijkheid te komen.

Uit: The Theosophist, juni 2004
Vertaling: A.M.I. – Theosofia augustus 2009

Noot:

Een **gotspe** (chotspe) is een uiting of handeling waarvan het betekenis-spectrum ligt tussen 'gewaagd' en 'brutaal'. Het eerste gedocumenteerde gebruik van '**gotspe**' in het geschreven Nederlands dateert van 1937. 'Gotspe' wordt in Nederland ook in de schrijftaal gebruikt, evenals de Engelse variant 'chutzpah'

Het is niet gemakkelijk een Broederschap tot volledige harmonie te krijgen. Laat de groep klein zijn wat het aantal leden betreft, maar zonder tegenstrijdigheden voor een kleine groep is het gemakkelijker om bijeen te komen en uiteen te gaan. Elke gedwongen verbinding is in strijd met het begrip Broederschap. Al zijn ze maar met drieën, dan zal hun harmonische eendracht toch sterker zijn dan de onzekerheden van honderd. Aarzeling en verwarring schaden niet alleen de mensen, maar ook de kosmos.

In oude tijden zijn langdurige proeven ontworpen om een kern van spirituele overeenstemming te vormen. Echter, tijdsduur alleen lost het probleem van de keuze niet op. Een kwaad zaad kan jarenlang verborgen blijven. Het gevoel van het hart kan de beste suggesties influisteren. De mensen gaan te lichtvaardig met een hoger begrip om, en slechts weinigen weten hoe zij dit begrip vol liefde moeten koesteren. Dit koesteren bestaat niet uit het maken van gebaren en het betuigen van respect, maar in onverbrekelijke toewijding van het hart. Voor sommigen zal deze verbinding boeien en ketenen betekenen, maar voor anderen is het de ladder van opgang.

De onwetenden, mensen met donkere harten, zeggen: 'Zo'n ladder is nevelig', daar het niet voor hen is weggelegd om op te stijgen. Des te noodzakelijker is het uit te leggen wat Broederschap is, want de mensen zullen spoedig samenwerking zoeken. Voor zulk een samenwerking is elke aanmoediging nodig. Op deze manier zal de hele wereld respect voor werken getoond worden. Arbeid zal een tegengif zijn tegen goud. Toch zal men vaak over de schoonheid van hard werken moeten spreken.

Uit: Agni Yoga - Broederchap 1937
P161-162/315

Theosofische Orde van Dienst

Een vereniging van hen die liefhebben in dienst van al die lijden

Beste vrienden,

We kunnen er niet omheen kijken: de oorlog in Oekraïne houdt ons ook hier in haar greep. Van de Theosofische Orde van Dienst (TOS) in Hongarije kregen we een berichtje met de vraag om hulp voor de slachtoffers die hun land zijn ontvlucht. Wie een gift wil doen, kan dit via de gegevens onderaan deze pagina.

Ook was er de vraag om even aandacht te schenken tijdens het dagelijks gebed of meditatie. Hiervoor zonden ze deze tekst, die we zeker kunnen aanbevelen.

Laten we hopen dat onze gedachten de nodige kracht kunnen vinden opdat dit conflict snel een einde kent.

Met dank voor uw welwillende medewerking.

Broederlijke groeten

TOS België

Gebed voor Vrede

Vrede in het Oosten en het Westen,
Vrede in Noord en Zuid,
Vrede boven en beneden,
Vrede die alles omvat, omarmt alles.
De vrede van stille meren en heuvels en bossen,
De rust van zomeravonden en een sterrenhemel,
De rust van een kalme zee en nachten van de maan,
Vrede voor de trouwe en tevreden harten.
Zegeningen en vrede van de Heiligen en het Heilige
Laat het over ons en door ons stromen.
Vrede zij met ons allen,
Van iedereen voor iedereen in alle drie de werelden.
Vrede... Vrede... Vrede.
Niet meer ik en mijn
Laten we allemaal in vrede centraal staan,
Ondergedompeld in stilte
Vrede, alles doordringende, allesomvattende vrede.
Vrede voor en met alle wezens.
Voor altijd vrede.

TOS Hongarije: IBAN number: HU12117070002000224800000000 - Swift code: OTPVHUHB
Name: Magyar Teozófiai Szolgálat Alapítvány - Address of the foundation: 1085 Budapest, Horánszky .27.fsz.10.
Bank name: OTP Bank NYRT - Bank Adress: 1051 Budapest, Nádor u.16, Hungary
To be reported: Ukrainian refugees (Ukrajnai menekültek)